

A Brassói Ujjal előfizetési ára:

egész évre . . . . . K 12.—
 félévre . . . . . „ 6.—
 negyedévre . . . . . „ 3.—
 egy hóra . . . . . „ 1.—

Egyes szám ára 4 fillér.

BRASSÓI UJJAL

POLITIKAI NAPILAP.

Megjelenik vasár- és ünne-
napok kivételével minden nap
:- :- délután 6 órakor. :- :-

Hirdetéseket felvesz a kiadó
hivatal, Kapu-utca 45. szám.
Hirdetések díjszabás szerint.

Szerkeksztőg: K A P U - U T C A 45. SZ.
TELEFON: 515.

Felelős szerkesztő: BUSZEK BÉLA.
Főszerkesztő: Dr. MATHEOVITS FERENC.

Kiadja: ÉGETŐ TESTVÉREK NYOMDÁJA.
Kiadóhivatal: Kapu-u. 45. — Telefon-szám: 515.

Egyenlő mértéket kérünk.

A kormány lapjai az utóbbi napokban közölték, hogy a kultusz miniszter a legközelebbi ülések egyikén benyújtja a tanítók fizetésrendezéséről szóló törvényjavaslatot. A hirnek mindenki örvendett. Ez tény! De ugyanekkor elvartuk volna, hogy az a hir is keljen szárnyra, mely magába foglalná a lelkészek kongrua rendezését „korpótlék utján.” Mindez ideig e tekintetben méla csend honol, holott beszélhetnének már, mert hiszen 3.340,267 korona a költségvetésben már is fel van véve e célra.

Azt kérdezhetné valaki, hát miért szólalunk meg épen mi ez ügyben? A kérdésre a válasz egyszerű. Azért, mert ma egyedül a lelkészi kar az, melynek illetményei rendezésre várnak. Ezt Tisza István is elismerte a pápai beszédében, mikor ezeket mondotta: „nem csináltam soha titkot abból, a meggyőződésemből, hogy tanítói fizetésnél is sürgősebbnek tartom a lelkészi javadalmazás kérdését . . . mert ezen a téren történt a legkevesebb az utolsó 20 év alatt.”

És midőn most a kultuszminiszterium ez illetmények rendezése körül

fáradozik, mintegy tördőfés, úgy hat reánk az a hir, hogy Tisza István az egyenlő mértéken a protestáns lelkészek érdekében tul akarná magát tenni. Legalább is arra vallanak azok a jelek, melyeket már régen észrevettünk.

Lássuk csak egy ilyen jelét. 1912. szeptember hó 25-én Pápán a többek között Tisza István ezeket mondotta:

„A lelkészi korpótlék elhatározott dolog és pedig olyan módozat mellett, amelynél fogva a *mi lelkészi karunknak minden tagja, tekintet nélkül arra, hogy jelenleg milyen javadalmazása van, meg fogja kapni a korpótléket* és pedig olyanformán, hogy ez évre 400 koronás korpótlék illeti meg az öt esztendőnél tovább szolgált lelkészeket és a jövő évtől kezdve pedig a tiz esztendőnél tovább szolgált lelkészek 800 korona korpótléket kapnak. Ne méltóztassanak ebben a tekintetben nyugtalankodni, én azt hiszem, hogy ha ilyen kijelentésre föl-jogositva érzem magamat, annak talán meg van a kellő alapja és valóban fölösleges nervózuskodás akkor, ha némelyek még jobbra-balra információk után futkosnak.”

E beszédből nyilvánvaló nemcsak

a korpótlék nagysága, nemcsak a kiutalási módozat (t. i. a 10 évnél tovább működő lelkészek egyszere 800 koronát kapnak), hanem az is nyilvánvaló, hogy Tisza szerint a református lelkészi kar minden tagja kap korpótléket tekintet nélkül a javadalmának nagyságára. Már pedig egészen bizonyos, hogy nem olyan törvényjavaslat készül a korpótlékről, melyben az összes vallások, az összes lelkészek valamennyien kapnának korpótléket.

A kétféle mérték lólába lóg tehát Tisza pápai beszédéből, a református lelkészeknek tett ígéretről.

A kétféle mérték alkalmazása pedig jogtalan, méltánytalan, mert a protestáns lelkészek között is vannak, kiknek busás javadalmuk van másokhoz viszonyítva, a korpótlék tehát nekik épp oly kevéssé jár, mint a jól dotált (?) kath. lelkészeknek.

Sőt tovább is mehetünk és határozottan állithatjuk, hogy a protestánsok az egész vonalon több kedvezményben részesülnek, mint a katolikusok. Alkalomadtán erre külön ugyis visszatérünk.

Ahol az állam annyi kedvezményben, előnyben részesíti a protestáns felekezeteket, ott valóban méltánytalan

Modern paedagogiai irányok.

Irtta: Székely Malvin. (1)

Abban az előszóban, melyet Ignotus Nádaí Pálnak „A gyermek“-ről irt érdekes könyvéhez fűz, a következőket olvastam: „Vannak ügyes vivók, kik azonban mégis mindig kikapnak, mert valami ideges regárdosságnál s beteges lovagiasságnál fogva egy pillanatra megállítják a kardjukat, mielőtt a védtelen felejtett helyre bevágnának. Az erkölcsös nevelés is ilyen fajta vivókat nevel; kifejti az ember életképességeit, de egyben beleneveli a tekintetet is, hogy ne éljen velük. Ha a nevelő becsületes akarna lenni növendéke iránt, azt kellene mondania neki: Ne légy számár! Egyszer élsz csak, ne tekinteteskedd el az életet

Ne törődj mással, mint önmagaddal, mert ha magad nem törődöl magaddal, más ugyan nem törődik! Tedd meg te, amit felebarátod magának kíván. Hajolj meg a hatalmasok előtt s nyargald le a gyengéket; hizelegj az aljasoknak, mert ezek árthatnak, s komiszkodj a nemes lelkűekkel, mert ezek nem állanak bosszút. Vedd el a gyengétől amiye van, mert az erős nem adja oda. Adj a gazdagnak, mert az fizet s ne adj a szegénynek, mert annak nincs miből fizetnie. A mások becsületesége a legjobb üzlet, s a pénz nem boldogít, ha nem az enyém. És

igy tovább . . . tulajdonképp az volna a becsületes nevelő, ki növendékét tökéletes gazemberré nevelné”!

Ha nem tudná is mindenki, hogy beteg a társadalom, ebből a gondolatmenetből, mint tükörből — megláthatjuk.

A hol a vezetők, az írók így gondolkoznak, milyen lehet ott a lelki-teszt nyomor? — Ez a néhány mondat annak a keresztényellenes, idegen világnézetnek jellemző kifejezése, mely átította az érzékiség mérgével a világ irodalmát, művészetét. Megszólal benne az u. n. pozitív tudomány szelleme is, mely csak annak létezését ismeri el, mit kézzel megfoghat s mely lélekről, — vagy éppen szellemi öntudatról hallani sem akar. Mely szerint minden, az érzés, a gondolat, az akarat, az öntudat — mind mind csak vegyi hatások játéka s az ember is csak anyaghalmaz, mely véletlenül éi éppen emberi életet, de lehetne pl. egy köteg széna is valamely ökör járálaban.

Szóval Büchner materializmusának s az egyéni érvényesülés kulturának most ezek a gyümölcsei.

Hogy tehát most mindenki a nevelés ügyével foglalkozik, az csak természetes. Beteg a társadalom, keresi az orvost.

Tagadhatatlanul igaza van Brunetierének, midőn így kiált fel: „Ne csak tanítsunk,

hanem neveljünk is!” s habár ő a franciaországi iskolákról beszél, az egész világ — legalább is Europa — panaszát foglalja magában. — Az intellektualizmus mindenütt egyoldaluvá tette az iskolákat s a tanítás, mely csak egyik eszköze volna a nevelésnek, ma a cél helyét bitorolja. „Mikor történt a nevelés és tanítás különválása? folytatja Brunetiere. Pontosan meg tudjuk mondani. Azóta, hogy az állam — mintegy száz esztendeje — kötelességének tartotta, hogy magára vállalja a nyilvános oktatás gondját. — Mert — az állam nem is nevelhet, csak taníthat s amilyen mértékben emelkedik a tanítás, olyan mértékben hanyatlik a nevelés”. — Ebben is igazat kell adnunk, mert a tanítás tulzása csak az értelmet gazdagítja — ha tul nem terheli, mig a jellem parlagon marad mellette.

Körülbelül 20 év óta kezdtek hangzani a panaszok a nevelés hiányai miatt. Első tünet, mi a gondolkozó emberek figyelmét magára vonta, az erkölcsi sülyedés. Ez ellen indul meg elsősorban a küzdelem, mert bontással fenyegeti a társadalom legtermészetesebb alapját, a családot. Veszélyben van az ifjuság s vele a jövő. Hogyan lehetne segíteni? Némelyek az ifjuság nemi felvilágosításában, mások a koedukációban remélik a segítséget. Vannak, akik az erkölcs-

volna, hogy még a lelkeszi korpótlé-koknál is kétféle mértékkel mérjen. Akkor is adjon korpótléket a protestáns lelkeseknek, ha nincs rá szükségük, ha a kongrua-határt meghaladja a jövedelmük, mintha azoknak a kvalifikációja vagy munkája nagyobb volna az államra nézve, mint a kath. lelkeseké.

Miért akar tehát Tisza mégis minden protestáns lelkesnek korpótléket adni? Vagy hallgatási bér akar ez lenni azért, mert seholy sem támadják politikájáért? Nem akarjuk ezt el hinni és ezért csak egyet kérünk és követelünk „egyenlő mértéket,” mert csak ez lehet a jog és törvény irányelve.

A béke vergődése.

Elmult a görög szerződésük karácsonya, el a görögök ujéve is, de az egy hónap óta huzódó londoni tárgyalások még sem hozták meg a békét.

Pedig a nagyhatalmak, még pedig el kell ismerni, hogy nemcsak a hármas szövetséghez tartozó nagyhatalmak, hanem a hármas ententéhez tartozó nagyhatalmak is, a tárgyalások tartama alatt ismételt és határozott módon kifejezték arra vonatkozó óhaját, hogy békét akarnak az egész vonalon. Néha egész eréllyel hangsúlyozták a balkáni delegátusok előtt, hogy nem tűrik a háboru folytatását.

Ezt követeli saját érdekük is. Mert ha ismét kitör a háboru a Balkánon, annyi érdek ütközik ott össze, hogy alig lesznek képesek megakadályozni a rettegett nagy világháboru kitörését. — Most is már a késhegyén forgott a dolog és csak bámulatos diplomáciai tevékenység kifejtésével és különféle csapatkoncentrációkkal, félelmetes hadi erejük mutogatásával tudták elhárítani a fenyegető nagy veszedelmet.

A különben szép eredménnyel kecsegtető tárgyalások a mult héten egyszerre megakadtak legfőképpen Drinápoly birtoka miatt.

Bolgárország egész hadjáratát eredménytelennek tekinti Drinápoly elfoglalása

re akarják megtanítani a gyermekeket (ugy mint pl. akár az egészségtanra,) míg a legujabb irány ismét visszatérni kíván az egész nevelésben a vallás-erkölcsi alapra.

Nádai érdekes könyvében azt mondja: „Ha valaki vállalkozna rá, hogy végig olvassa mindazt a sok könyvet, füzetet, folyóiratot és újságcikket, amelyet két évtized óta a világ különböző nemzetei az ifjuság nem neveléséről irtak, egy négyemeletes palotát kellene bérelnie és megtöltenie ezzel az irodalommal. Azután egy emberéltre kellene oda elzárkózni, hogy semmi egyébnek ne éljen, csak e kérdés tanulmányának. S ha végül Ripp van Winkle módjára, hosszú, torzonborz szakállal, meggörnyedten és aggyastán gyanánt nyolczan éves korában kijönne, hogy számot adjon tanulmányairól bús lemondással kéne kijelentenie: semmi-vel sem lettem okosabb, mint voltam!

Folyt. köv.

nélkül. Főcéljuk tulajdonképpen Konstantinápoly volt, de ettől eltiltotta őket az orosz, mely ezt senki másnak át nem engedheti a Dardanellák miatt. Szalonikit elfoglalta előlük ravasz görög módon a görög, Üszküböt és Monasztirt a szerb, így aztán a bolgárok — ha Drinápolyt meg nem kapják — egyetlen valamire való város nem jutna s e mellett még engedniök kell valamit a románoknak is.

Méltán hivatkozik Bulgária arra is, hogy a harcban az övé volt az oroszánrészt és az áldozatnak oroszánrésze, félszáz ezer bolgár vitéz kiömlött vére áztatta a balkáni csatamezőt és szabadította fel a balkáni népet a török rabszolgaságból.

Bulgária jogos követeléseit nemcsak a szövetségesek delegátusai támogatják hűségesen, hanem a nagyhatalmak is, kik most közös jegyzőket nyújtottak át Törökország külügyminiszterének.

Törökország azonban a ha.d. kló végső erőfeszítésével ragaszkodik Drinápoly bírásához, amit érthetővé tesz az a körülmény, hogy a városnak, amelyet különben sem tudtak eddig elvenni tőlük, lakossága tulajdonképpen török, ott vannak nagy szultánjainak sírjai és a mohamedánoknak egyéb szent helyei. Ágyuval, karddal és puskával nem tudták elvenni tőlük, ha ők most önként lemondának róla, attól tartanak, hogy aztán belforadalmat támadna miatta.

Minthogy azonban a nagyhatalmak egyértelműleg akarják a békét és közösen foglaltak állást Bulgária követelése mellett, még sem marad más hátra a törökök számára, mint lemondani az annyi elvesztett tartomány és város után Drinápolyról is, hacsak nem akarják veszélyeztetni Európában utolsó menedékvárukat, magát — Konstantinápolyt.

HIREK.

Hát én elhiszem

hogy igazuk van a szocialista vezéreknek, mikor az egyenlő, általános s titkos választójog mellett kardot rántanak s e népboldogító akciót mindenáron győzelemre akarják juttatni.

Én mondom, elhiszem, hogy igazuk van s ha mondják, még azt is elhiszem, hogy igaz meggyőződésből harcolnak a népjogokért, sőt ha erősen állítják, még azt is hajlandó vagyok elhinni, hogy önzetlenségükben nem látnak mást szemük előtt, mint a nép, a munkásosztály boldogulását, de ha mindezeket el is hiszem, bevallom, hogy nem értem, nem tudom megérteni eljárásuk taktikáját, harci módjukat.

Mert lássuk csak!

A kormány benyújtotta az új választójogi reform tervezetét és... és — hála Isten — nem tetszett senkinek, mert nem jó... Nem tetszett az ellenzéknek, mert jogaik sérelmét látják abban. Nem tetszett a nagyiparosoknak és kereskedőknek, mert nem elég demokratikus, nem tetszett magának a munkáspártnak se, mert im' nap-nap után hagyják ott a pártot a választójogi javaslatokért. Tehát senkinek se tetszik s így remélhető, hogy meg is bukik.

Természetes dolog, hogy legkevésbé tetszik a munkásosztálynak, mely a sokféle tervezetközben ottmaradt, a hova jutott az a bizonyos... mádi hon-

polgár. Tehát természetes az is, hogy a munkásosztálynak elsősorban kell tiltakozását kifejezni s ezért én elhiszem, hogy a munkás nép mozgalma a benyújtott választójog ellen komoly, de nem értem a vezetőség taktikáját akkor, mikor általános sztrájkjal fenyegetőzik. Mert végre is kit sújt az az általános sztrájk.

A kormányt legkevésbé, ellenkezőleg az iparost és a munkást elsősorban.

A kormány, a közönség, a nagyipari vállalatok kibírnak még egy hosszabb lejáratu sztrájkot is, még ha megérzik is következményeit. De mi lesz az iparossal, a kisiparossal és a munkással? mi lesz ebben a pénzdrága, ebben az éhes világban, mikor a „pártkassza” is csak nagyon gyengén ereszt?

Ezért nem értem a demokrata vezetőség taktikáját, még ha el akarom is hinni szándékuk komoly voltát.

Nem sztrájk, határozottan nem sztrájk kell nekünk, mert annak munkásaink isszák meg a levét, hanem... na igen... hanem megértés már egyszer.

Egyetértés kell, mely talpra állítsa a nemzet fiait, mely erőt öntsön beléjük, mely függetlenné tegye a választókat, hogy se pénz, se más presszio ne befolyá:olja meggyőződésüket a választási urna előtt.

Meggyőződés, erkölcsi alapon nyugvó becsület és tisztesség kell, mely nem alkuszik hazája romlására éhes gyomráért, de amely tud élni, ha kell, küzdeni, éhezni... meghalni, de mindig munkálkodni becsületes munkával hazájáért.

Hát én elhiszem az általános sztrájkjal fenyegető, munkás vezérek lármájának komolyságát, mert ők mondják, de taktikájukat nem értem, sőt rosszalom, mert nem sztrájk tartja fenn e hazát, de a becsületes munka, mely erőssé, függetlenné teszi a munkást s szabaddá, függetlenné hazánkat.

Igy aztán még se egészen hiszek.

(=)

Halálozások. Hügel József ny. m. kir. pénzügyi irodavezető 79 éves korában meghalt Brassóban. Temetése január hó 21-én délután 3 órakor volt a belvárosi ág. ev. temető halottas házából. Az elhunytban Hügel Gyula pénzügyi számvizsgáló az édes atyját gyászolja. — Thomas Károly brassói ág. ev. leányiskolai igazgató meghalt a Bécs melletti Badenben.

Posta köréből. A m. kir. kereskedelmi miniszter Barcsay Márk brassói posta- és távirda felügyelőt, postafőnököt a március 1-én kezdődő kerületi felügyelői tanfolyamra berendelte. A tanfolyam 3 hónapig tart, s ezen idő alatt a főnöki teendőket Baczony József p. t. felügyelő látja el.

A Brassói Magyar Dalárda f. hó 23-án az Európa szálloda nagytermében az előadandó operából zenés főpróbát tart, melyre a tagokat ez uton is tisztelettel meghívja az elnökség.

Ki látta el a Napközi Otthon növendékeit? A Szent Antal Napközi Gyermek Otthon növendékeit ma Péter Józsefné urnő, az iparegylet tulajdonosnője látta el kitűnő, meleg délebbéddel. Fogadja e nemes tettéért ez uton is a vezetőség leghálásabb köszönetét.

A brassói magyar kaszinó 1913. évi január hó 26-án délután 3 órakor tartja saját helyiségében 52-ik évi rendes közgyűlését, A közgyűlés tárgysorozata: 1. A gyűlés megnyitása. 2. Titkári jelentés a lefolyt évi működésről. 3. Háznagy, pénztáros és könyvtáros jelentése. 3. A lefolyt évi számadásra vonatkozó számvizsgálati jelentés és megfelelő intézkedés. 5. A választmány által bemutatott jövő évi költségvetés végleges megállapítása. 6. Indítványok tárgyalása. 10. Választások:

Uj telefonszám. Sole Lipot brassói bélyegző gyáros és vésnök bevezette a telefont. Az új telefonszám: 535.

Baleset. Málnásfürdő állomáson a vasuti kocsiából az üres üveggel telt ládákat rakták ki s e munkában Zavicsa Márton brassói fékező is segédkezett. Az egyik láda kiemelésénél az kicsuszott kezéből s a fékezőre esett. Zavicsán a láda súlyos sebeket ejtett.

Árlejtes. A brassói posta- és távirdahivatal részére szállítandó 10 vagon kőszénre árlejteset hirdetett. Feltételek a postahivatal főnöki irodájában megtekinthetők.

Leesett a létráról. A cementgyár egyik munkása, Henning Károly azzal volt megbízva, hogy a Gyár-úton egy oszlopot szereljen fel. Amint a munkás, az oszlopnak neki támasztott létrára ment fel, az kicsuszott s a munkás kb. 4 méter magasságból lezuhant. Sérülése súlyos.

Elfogták a megszökött rabot. Lapunk múlt év 257. számában megírtuk, hogy Birtalan Péter, kit a székelyudvarhelyi kir. törvényszék másfél évi börtönre ítelt, a brassói kir. törvényszék fogházából megszökött. Most mint értesülünk Birtalant a csendőrség elfogta s átadta a kir. ügyészségnek.

A Maros szabályozása. A brassói, aradi és szegedi kereskedelmi és iparkamara a Maros folyónak szabályozása ügyében emlékirattal fordult a kereskedelmi miniszterhez. Ez emlékiratra ma jött meg a válasz a minisztériumtól, melyben íéri, hogy 1914. évben hozzá fognak a szabályozáshoz.

Ki fizeti az ápolási díjat? A közigi bíróság egy konkrét esetből kifolyólag kimondotta: A biztosításra köteles foglalkozásából nem közvetlenül kórházba került pénztári tag ápolási költségeit a pénztár köteles fizetni abban az esetben, ha a biztosításra köteles foglalkozásból történt kilépés oka maga az a betegség volt, mely miatt az illetőt később a kórházban ápták.

— **Ujabb római lelet Tordán.** Téglás István ny. kir. tanfelügyelő, ismert cheologus tordai várhegyi ásátásait a napokban ismét szép s tudományos szempontból nagy jelentőségű eredmény jutalmazta. A Várhegy lejtőjén a castrumtól délre római épületfalakra bukkant, amelyek elég ép állapotban maradtak meg. A pompeii-vörösrre festett falak tövében több római edényt is talált, melyek közül az épebb példányok gazdag gyűjteményébe kerültek. Egy kőből faragott kőmedencét az illető terület tulajdonosa tartott meg és lakása udvarán a kut mellé állítván, mint vályut azonnal használatba vette. Az épület feldulásának idejét Krisztus utáni 250 körüli évekre teszik.

A ker. szocialisták mulatsága. E hó 18-án szombaton este volt a keresztény szocialisták anyagilag és erkölcsileg sikerült mulatsága. A rendezőségnek becsületére válik az az élvezetes műsor, mely mindvégig kellemesen szórakoztatta az egybegyűlt kö-

zönséget. Különösen ki kell emelnünk Pataky Géza ügyes előadását, ki többször hangos kacajt fakasztott a közönség ajkán. Kedvesek voltak a különböző számokban Lukács Gizella, Kertész Irén, Nagy Mihály, Dán János stb. stb. Nagyon kedvesen hatott a publikumra az „eleven Brassói Ujlap“, melyet 12 bájos leány testesített meg. A műsor után táncra perdült az ifjuság s a jó kedv reggelig tartott. Felülfizettek: Arató József 2 K, Gábor Antal 40 fill., Pataky Géza 40 fill., Teilinger János 3 K, Nagy Gyula 80 fill., N. N. 5 K, Kún László 5 K, Szopós Sándor 2 K, Szarvas Imre 1 K, Pataky Tamás 4 K, N. N. 60 fill., N. N. 80 fill., N. N. 1 K, Balázs János 3 K, Markó István 2 K 40 fill., Vass Dániel 2 K, Borsoviczky Lajos 3 K, Reimer Mihályné 3 K, Irk Artur 1 K 60 fill., Dánér Lajos 1 K, Gyárfás István 5 K, Árvay József 3 K, Ritter Frigyes 2 K, De-regán József 2 K, Házy Ignác 1 K 20 fill., Barabás Dániel 2 K, Héja Béla 1 K 40 fill., Benedek Lajos 2 K, Murt Péter 2 K, Molnár János 60 fillér.

Apolló Bioszkop műsora január 51 és 22-én A méhek. — (Tanulmány.) A második anya. — (Dráma 500 m.) Vigyázz a nőre! Bohózat 3 felvonásban. Anarchista misterium. 2 felv. — Előkészületben: Öngyilkosok klubja (Dráma)

* **Tarcsi Pál** elváll minden féle butor-somagolást.

Kovács P. Pál káposztája
Nincsen annak sehol párja
Mert az sem nem festett sem nem sós
Azért mégis ropogós!

Táviratok.

Budapest, jan. 21.

Teleszky pénzügyminiszter lemondásáról elterjedt híreket a kormány felhivatalos útján megcáfolja.

Budapest, jan. 21.

A „Pester Lloyd“-nak Bécsből azt jelentik, hogy a hatalmak jegyzékükre a portától kedvező választ remélnek.

Bulgári hajlandó Romániának területi kárpótlást adni, azonban Románia a felajánlott terület nagyságával nincs megelégedve.

Budapest, jan. 21.

A munkapártból kilépett képviselők visszautasították a választójogi bizottságba történt jelölésüket s kijelentették, hogy azt mindaddig el nem fogadhatják, a míg a normalis parlamenti viszonyok helyre nem állanak.

Sőt hire jár, hogy még a parlament ülésein sem fognak részt venni. A dissidenseknek az üléseken való megjelenése a kormány helyzetének bizonyos mértékben kedvezett volna, mert ezáltal a választójogi javaslatnak benn a parlamentben is ellenzéke lett volna.

A kormánynak ez a reménye a kilépett képviselők állásfoglalása következtében meghiúsult.

Budapest, jan. 21.

A munkapártiak tegnap a pártkörben megjelenő Khuen-Héderváryt melegen ünnepelték.

Budapest, jan. 21.

A Pester-Lloyd egyik magas katonai állásban levő személy tollából cikket közöl, melyben a tengeri haderő fejlesztését sürgeti, mert a balkán bonyodalmak beigazolták, hogy négy dreadnought még nem elég. A cikk nyilván sugalmazott.

London, jan. 21.

Gesov felhatalmazta Sawov londoni békedelegátust, hogy ha semmi reménye sincs a béke létrejöttében, közölje ezt táviratban vele, mert ez esetben Bulgária az ellenségeskedést azonnal megkezdi.

Konstantinápoly, jan. 21.

A török lapok véleménye szerint a porta válasza a nagyhatalmak jegyzékére kedvező lesz.

A „Barbarossa“ és a „Torgutreis“ páncélos hajókat a csatahajók sorából visszavonták.

Athén, jan. 21.

A görög hadsereg Bizanc ellen támadást intézett.

Sofia, jan. 21.

A bolgár főhadiszállást Dimotkába helyezték át.

Páris, jan. 21.

Briand véglegesen elfogadta a kabinetalakításra vonatkozó megbízást.

Athen, jan. 21.

Haniftelásból jelentik: A törököket Lessaninál elfoglalt hadállásukból a görögök kiűzték.

A görög sereg balszárnya Manoliassa felé vonul.

Budapest, jan. 21.

A porta válaszána időpontja a nagyhatalmak jegyzékére, még nincs meghatározva. A hatalmak feltétlenül biznak a kedvező válaszban s így remélnék a békeakció sikerében.

A „BRASSÓI UJLAP“

egy-egy számonkint a következő helyeken kapható:

Hedwig H. és Tsa. könyvkereskedésében,
Kolostor-utca 29.

Jakab István dohánytőzsdéjében,
Kolostor-utca 10.

Benkő Ignác könyvkereskedésében,
Kapu-utca 52.

Kovács P. Pál vegyeskereskedésében,
Katonakórháztér 1.

Papp István vegyeskereskedésében,
Petocile-utca 71.

Servatius A. vegyeskereskedésében,
Lópiac 12.

A Brassói Népszövetségi Takaré- és Hitelszövetkezet a kis emberek takarékpénztára.

Brassó, Kolostor-u. 23. I. emelet.

Egy üzletrész ára 30 korona,
ami 20 filléres részletekben
3 év alatt törleszthető. — —

Elfogad kis takarékbetéteket
Kölcsönt nyújt előnyös fel-
tételek mellett. : : : :

Nyitva minden szerdán és szombaton d. u. 4 órától 6 óráig.

Hirdetéseket felvesz a kiadóhivatal.

Pontos kiszolgálás!
Hibátlan munka!
OLCSÓ ÁRAK!

Telefon: 5-15.

ÉGETŐ TESTVÉREK

Kifogástalan munka!
:: Izléses kivitel! ::
OLCSÓ ÁRAK!

Telefon: 5-15.

**KÖNYVNYOMDAI • MŰINTÉZETE
BRASSÓ, KAPU-UTCA 45. SZAM**

A Brassói Ujlap kiadóhivatala

Van szerencsénk tisztelettel értesíteni, hogy *könyvnyomdáinkat* Kolostor-utca 29. szám alatti helyiségéből *Kapu-utca 45.* szám alá helyeztük át. — Együttal szíves tudomására adjuk, hogy ujjonnan felszerelt nyomdáinkat új gépekkel és modern betűkkel bővítettük, minélfogva azon kellemes helyzetbe jutotunk, hogy minden a nyomdaiparhoz tartozó munkákat *a legrövidebb idő alatt, elegáns, modern és hibátlan kivitelben, a legolcsóbb árak mellett* állíthatjuk elő. Üzletkörünk kiterjed az összes nyomtatványokra, úgymint: ipari és kereskedelmi nyomtatványok: üzleti mérlegek, levélpapírok, számlák, értesítések, körlevelek, prospektusok, árjegyzékek stb., névjegy- és cégkártyák, esküvői- és báli meghívók, gyászjelentések, falragaszok, valamint bármilyennemű művek és egyéb kiadványok modern kivitelben való elkészítésére. Izléses, tiszta és hibátlan munkáról, szolid árakról, valamint előzékeny és pontos kiszolgálásáról mélyen tisztelt megrendelőinket előre is biztosítjuk. — A nagyérdemű közönség szíves pártfogását kérjük, tisztelettel

Égető Testvérek.